



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Komisja Administracji i Spraw
Wewnętrznych
ASW-020-1-2012

Druk nr 341
Warszawa, 29 lutego 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawy o ochronie przyrody.

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Konstanty Miodowicz.

Przewodniczący Komisji

(-) Marek Biernacki

USTAWA

z dnia 2012 r.

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawy o ochronie przyrody

Art. 1. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opłaty za wstęp do parku narodowego lub na niektóre jego obszary, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.¹⁾), przekazuje się w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego na obszarze, na którym znajduje się określony park narodowy, z przeznaczeniem na dofinansowanie zadań w zakresie ratownictwa górskiego nieobjętych umową, o której mowa w ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.²⁾) w art. 12 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Opłaty, o których mowa w ust. 3, w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał, przeznacza się na dofinansowanie podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241 i Nr 224, poz. 1337.

zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241),
działających na terenie danego parku.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Z dniem 1 stycznia 2012 r. weszło w życie nowe brzmienie art. 12 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) wprowadzone art. 1 pkt 7 lit. a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 224, poz. 1337) zgodnie, z którą *„opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego, o których mowa w ust. 3, w wysokości 15% dochodów za każdy kwartał, przeznaczają się na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych – Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, działających na terenie danego parku narodowego.”*

Powyższa zmiana po pierwsze zastępuje treść zawartą w art. 49 pkt 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241) dotyczącą zmiany art. 12 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Po drugie abstrahuje od zmian zawartych w przepisach ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Po trzecie stoi w kolizji z art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Dlatego też projekt ustawy ma na celu usunięcie powstałej sprzeczności.

Ponadto na gruncie obowiązującego stanu prawnego pojawiły się także wątpliwości, jakie opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, wchodzi w skład 15% dochodów za każdy kwartał przeznaczony przez park narodowy na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych.

Dlatego też wydaje się, że w tym zakresie redakcja postanowień art. 12 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nie jest prawidłowa. Powinien on, bowiem stanowić, że opłaty w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał przeznaczają się na działalność podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Konsekwencją nowego brzmienia art. 12 ust. 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody będzie proponowana zmiana art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Projekt ustawy nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt powinien zostać skonsultowany, przed I czytaniem w Sejmie, w szczególności, z następującymi podmiotami: Naczelną Radą Adwokacką oraz Naczelną Izbą Radców Prawnych.

Projektowana regulacja nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa, a przede wszystkim na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

Wejście w życie regulacji nie będą miały wpływu na zdrowie społeczeństwo.

Regulacje zaproponowane w projekcie ustawy nie będą miały wpływu na środowisko.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.



PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BSA III - 021- 121/12

Warszawa, dnia 29 marca 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

Ldz.

Data wpływu 30.03.2012.

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 marca 2012 r., GMS-WP-173-85/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawy o ochronie przyrody.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI